

бути надто великими», – розповів Ігор Коліушко.

Він зазначає, що громади не повинні бути утворені шляхом механічного об'єднання. Села мають групуватися довкола центрів економічного зростання. Тому чисельність населення у громадах буде різною. Однак всі вони зможуть виконувати свої повноваження.

«При підготовці цієї реформи потрібно також звертати увагу на доступність послуг для населення. Має бути можливість забезпечити вчасний приїзд «швидкої допомоги», комфортний доїзд дітей до школи», – зазначив експерт.

У кожному селі буде посадова особа, яка представлятиме інтереси односельчан. У менших селах цю роботу людина виконуватиме на громадських засадах, у більших – передбачається окрема посада.

Ігор Коліушко зазначив, що віце-прем'єр-міністр з регіональної політики, будівництва та житлово-комунального господарства України Володимир Гройсман внесе на розгляд Верховної ради концепцію децентралізації, яка дасть змогу підготувати законопроекти для впровадження адміністративно-територіальної реформи.

«Разом із концепцією планується передати на розгляд Верховної Ради два законопроекти – про об'єднання громад і їх муніципальне співробітництво, що створюють умови для реалізації елементів реформи за ініціативою сільських рад. Світовий досвід показує, що впровадження добровільного об'єднання ніколи не є успішним, але якщо в Україні хоч десяток громад об'єднуються за власним бажанням, це теж буде корисно. На етап добровільності відведено один рік», – зазначає Ігор Коліушко.

Після реалізації цієї частини проекту планується прийняття державного рішення про новий адміністративно-територіальний поділ. Наступні місцеві вибори восени 2015 року мають бути проведені на основі нового поділу.

Законодавчі основи політичної діяльності в Україні

Максимюк В.Р., студент 1-го курсу навчально-наукового інституту права та психології НАВС
Науковий керівник: викладач кафедри **Юрковська Л.Г.**

Дослідження законодавчих основ свободи політичної діяльності в Україні є актуальним, оскільки належне законодавче забезпечення політичних прав і свобод людини і громадянина сприяє розвитку демократії у будь-якій країні.

Політична діяльність, в широкому розумінні цього поняття, в першу чергу спрямована на реалізацію політичних амбіцій, тобто завоювання, утримування і використання публічної (державної) влади окремими індивідами або великими соціальними групами. Виходячи з викладеного, можна припустити, що діяльність однієї людини і сукупність її амбіцій не можуть становити протиположності сформованій політичній групі (партії).

Отже, для здійснення більш ефективної боротьби за здобуття та реалізацію державної влади громадяни певної держави об'єднуються у структуровані колективи з однаковими політичними поглядами та інтересами, створюючи політичні партії.

Основою і фундаментом партійної системи сучасних демократичних країн є плюралізм, характеристика політичної системи, за якої різні соціальні групи мають право на висловлення власних політичних поглядів і відстоювання своїх інтересів. Плюралізм політичної системи стимулює розвиток різноманітності громадського життя шляхом створення умов для конкуренції між різними політичними силами, зокрема, між більшістю та опозицією. За рахунок такої конкуренції в суспільстві поширюються процеси створення і діяльності різних політичних партій, громадських організацій, культурних установ тощо. Саме завдяки такій розмаїтості в суспільстві створюється необхідна система стримувань і протиположності, досягається баланс між різними елементами, які, конкуруючи один з одним, сприяють соціальному прогресу в цілому.

Окремі політичні права і свободи людини та громадянина визначені у розділі другому Конституції України.

Так, згідно з положеннями статті 36 Конституції України громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Політичні партії в Україні сприяють формуванню і вираженню політичної волі громадян, беруть участь у виборах. Членами політичних партій можуть бути лише громадяни України. Обмеження щодо членства у політичних партіях встановлюються виключно цією Конституцією і законами України.

Громадяни мають право на участь у професійних спілках з метою захисту своїх трудових і соціально-економічних прав та інтересів. Професійні спілки є громадськими організаціями, що об'єднують громадян, пов'язаних спільними інтересами за родом їх професійної діяльності. Професійні спілки утворюються без попереднього дозволу на основі вільного вибору їх членів. Усі професійні спілки мають рівні права. Обмеження щодо членства у професійних спілках встановлюються виключно цією Конституцією і законами України.

Ніхто не може бути примушений до вступу в будь-яке об'єднання громадян чи обмежений у правах за належність чи неналежність до політичних партій або громадських організацій.

Усі об'єднання громадян рівні перед законом. [1]

Згідно з положеннями статті 37 Конституції України утворення і діяльність політичних партій та громадських організацій, програмні цілі або дії яких спрямовані на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення, забороняються.

Політичні партії та громадські організації не можуть мати воєнізованих формувань.

Не допускається створення і діяльність організаційних структур політичних партій в органах виконавчої та судової влади і виконавчих органах місцевого самоврядування, військових формуваннях, а також на державних підприємствах, у навчальних закладах та інших державних установах і організаціях.

Заборона діяльності об'єднань громадян здійснюється лише в судовому порядку. [1]

З вище наведених положень Конституції України можна зробити деякі важливі висновки. За текстом конституції кожен громадянин України має право на вираження своєї точки зору і захисту своїх прав. Разом з виконанням своїх політичних амбіцій це право захищене дозволом створення та вступу у партії, кожна з яких має свою філософію і свою мету. Переконавання партії обмежені лише національними інтересами, зазіханням на громадський порядок і права та свободи інших людей. Тобто діяти згідно до своїх інтересів, але не диктувати їх державі та нації.

Партії мають виключно мирний характер. Конституція забороняє будь які наміри на порушення державного ладу, пропаганду війни, зазіхання на суверенітет та інше. Також передбачена заборона на створення партій серед виконавчих органах, підприємствах, державних установах, що дозволяє уникнути протиправних привілеїв і переваг у боротьбі за владу.

Однак політичні права і свободи людини і громадянина гарантовані не лише вище вказаними статтями Конституції України.

Верховною Радою України 5 квітня 2001 року було прийнято Закон України «Про політичні партії в Україні», який після процесу тривалих консультацій між представниками профільного комітету Верховної Ради України, лідерами депутатських фракцій і груп, різними політичними силами був підписаний Президентом України. Цим документом закріплюється юридичне визначення поняття політичної партії, встановлюється порядок створення та припинення діяльності партій, запроваджуються основні принципи їх організаційної побудови, форми участі в політичному житті, джерела фінансування тощо. [2]

Отже, ми можемо зробити висновок, що значення політичних партій завжди мало важливий характер як вияв демократії і свободи слова, до яких сучасна Україна йде вже два десятка років. Партія – це реалізація свободи слова і права на популяризацію своєї точки зору, своєї думки. В окремих випадках Конституція України може заборонити діяльність партії, якщо та має за мету порушити державний лад, хоче порушити суверенітет або погрожує суспільству. В усіх інших випадках громадяни мають право збиратись з метою поширення своєї думки. Це один з важливих проявів демократії у суспільній системі через те, що люди маючи право створювати, обирати, вступати і критикувати партії, отримують можливості щодо реалізації власних політичних ідей на вищому, державному рівні.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 червня 1996 року (зі змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – ст. 141.
2. Про політичні партії в Україні: Закон України № 2365-III від 05 квітня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 23. – ст. 118.